

Novine prihajajo vsako nedelo. Cenapriskupnom naslovi 25 Din, na posamezni naslov 30 D., M. List na skupni naslov 10 D., na posameznoga 15 D. Či se cela naročnina naprej plača do konca junja. Prek tega časa je naročnina za 5 D. večša. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Canade, Australije i Južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 57 D., M. Lista 25 Din. Plača se v Črensovcih na upravnisti, naročitev: Tiskarna Panonija M. Sobota.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Priloga: M. List s kalendarom Srca Jezusovoga i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 12B. Cena oglasov: cm² 75 par, 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25%, i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekstom cm² 1-50 D., v „Poznanom“ 2-50 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11806

Rokopisi se ne vračajo.

Zahvala

Abiturijenti državne realne gimnazije v Murški Soboti čutimo prijetno dolžnost, da izrečemo najiskrenejšo zahvalo vsem svojim dobrotnikom i prijateljem, ki so nam kakorkoli pomagali, da nam je bilo mogoče položiti zrelostni izpit na naši domači gimnaziji. Predvsem izrekamo vdano zahvalo Gimnazijskemu kuratoriju v Murški Soboti, ki je oskrbel sredstva za vzdrževanje privatnih razredov; imenoma izrekamo zahvalo predsedniku Gimnazijskega kuratorija, g. županu Josipu Benku za njegovo nadvse naklonjeno delo za prospah naše gimnazije in zlasti še za to, da je velika občina Murška Sobota tako velikodušno gmotno in moralno vedno podpirala razvoj naše gimnazije oziroma delo Gimnazijskega kuratorija.

Dalje izrekamo svojo toplo zahvalo oblastnemu odboru v Mariboru, zlasti g. komisarju dr. Josipu Leskovarju, za podporo, ki nam jo je nudil lansko in letosnje šolsko leto.

Prisrčno zahvalo izrekamo tudi g. ministru dr. Antonu Koročku in bivšemu posl., vp. županu g. Jožefu Kleklu za njuno gmotno in moralno podporo, zlasti pa za njuno vztrajno in odločno borbo na merodajnih mestih, da se naša gimnazija izpopolni v popolno državno gimnazijo.

zahvala tudi direktorju drž. realne gimnazije g. Ludviku Vagaju in proforskemu zboru za ljubezen, s katero so nas vedno vzgajali in privedli z uspehom k zrelostnemu izpitu.

Končno izrekamo svojo zahvalo vsem svojim ostalim dobrotnikom in prijateljem, ki so nas kakorkoli podpirali pri našem študiju: zlasti izrekamo svojo zahvalo vsem občinam in vsemu ljudstvu Slovenske Krajine, ki je vedno zvesto stalo na braniku najvišjega svojega zavoda.

Z delom za narod se hočemo najlepše oddolžiti vsem za vse!

Prvi abiturijenti drž. realne gimnazije v Murški Soboti.

Širitelom i širitelam Marijinoga Lista na znanje!

Julija 14. v nedelo popoldnevi ob dvema bodite vsi v Črensovcih!

Bode navuk za vas, slovesne večernice, po večernicaj se pa podate vsi i vse na stan vrednika M. Lista, kde si bomo prijateljsko razgovarjali i se damo za spomin petdvasetletnice vsi fotografirati. Nišče nesme izostati, nišče nesme meti nikšega izgovora, da bi doma ostao. To se tiče vseh far i vseh širitelov i širitelic! Predpoldnom te den se bo več sve-

tih meš služilo na več krajih za vse žive i pokojne širitele i širitelice M. Lista, ki so v teh petdvajseti letaj pomagali Jezusove Matere čast po njej posvečenom listi širiti. Vse širitele i širitelice, ki majo na skrbi M. Liste i je delijo naročnikom prav prisrčno vabim za 14. julij popoldnevi ob 2. v Črensovc.

KLEKL JOŽFF, vp. pleb. vrednik M. Lista.

Ka naj včimimo?

Na naše večkratno pisanje v zadnjem časi, jeli nam je to v hasek, da ide vsakše leto na jezere naši delavcov v tujino za delom i krühom ali nam pa to mogoče samo škodo prinaša, smo dobili od naši ljudi več pitanj i pisem. Ništerni nas spita vajo ali je resan to kaj tak strašnoga či naši ljudje hodijo na delo, pa zakaj smo mi proti tomi, drugi nam pa pišejo. da si nevejo na nikši drugi način pridobiti penez kak z derov.

All smo mi proti!

Vidimo, da so nas vnogi ljudje v tom pogledi nej dobro razmili zato razložimo svoje mišljenje tu ešče ednok i to bole na drovno.

Mi smo nigdar ne bili proti tomi, da dobijo naši ljudje delo i služ. Ravno naopak je istina. Vse naše ljudstvo zna, kelko sta se trūdila oba našiva bivšiva poslanca tak g. Klekl kak g. Jerič, da sta spravila našim delavcom v Nemčiji i Franciji bogši služ, kak so ga pa meli naši ljudje pred tem v Belji. Ravnotak sta z velikim trūdom ustanovila v Soboti posredovalnico za delo dukeč je ne

toga prevzela država v svoje roke. Naše Novine so se vsigdar borile za pravice naši delavcov i njim šle vsešerom na roko pri iskanji služja.

Nišče je nigdar ne mogoce najti v naši Novinaj samo najmenje kaj takšega gde bi mi delali proti tomi, da dobijo naši ljudje potrebno delo i potreben služ. Či to što pravi, tisti ali ne razmi čtenja, ali pa iz hūdobi je to guči. Hūdobni ljudje se pa vsigdar najdejo i tudi najbogše delo samo s hūdobne strani vidijo.

Najbogša pomoč za zdaj

je za naše ljudi to, da dobijo primeren služ na sezonski ali fabrički delaj v našoj državi ali v Nemčiji ali Franciji. Zato mi pri tom tudi z vsemi močmi pomagamo našim ljudem i dnes majo hvala Bogi že skoro vsi delo i služ. To se vidi iz toga, da že nemrejo dobiti ne nemški pa ne francuski delegati več delavcov iz naše krajine ar so že vsi zodišli na različna dela.

Vnogi kraji i vnoge familije v našoj krajini dnes v istini nemajo doma, kelko njim je potrebno za vsakdencšnje življenje. Drugi pa mogoče življenje ešče majo tak za silo, nemajo pa penez za obleč, za hižo i druge domače potrebščine. Za odajonega nikaj, v bližini doma se pa z delom tudi ne da vnogo zaslužiti. Zato so vsi te potrebni, da idejo za služom v druge kraje i mi njim pri tom tudi pomagamo, kelko je li v našoj moči, ar vidimo, da zaednok druge bogše pomoči nega.

Potüvanje v tujino nam je lahko ešče v hasek

V srednjem veki je morao vsakši obrtnik prvle kak je lahko gratao samostojni majster, potüvati po tujini. Tak je obhodo vsa večša mesta v Evropi i vse važnejše majstre obiskao i gda je nazaj domo prišao je v istini vnogo znanja prinesao s svoje-

Blatonci

Pripovist.

„Pravzaprav je ešče bogš, či dijaka nede poleg gda pride velki župan k nam“ je pravo Jüri županu Glavačeki, pa se je čemerio, ka se je dijakova mati ž njim nekaj kregala zavolo nikši lelij štere njoj je prej na pokopališči z groba pokoso.

„Salamenski ljudje, zdaj si pomali na cintori že cele grede napravijo, te pa naj človek kosi či gde more. Prvlé je vse to tak fajn bilo; okoli cintora pa po cintori smo meli trnovje pa drugo drevje, tak da smo vsakše leto trebili pa si kaj drv spravili. Zdaj pa že vsi ščejo meti s cintorov nikše püngrade pa ešče Kleklove Novine to pišejo, da naj celo leto rože cvetejo na grobaj! Kakši hasek de pa te mela vse od toga?“ se je naprej čemerio Jüri.

„Njaj, njaj,“ pravi župan, „vej mi to ešče vse tak napravimo, da bo prav. Nemo več mi dosta drugi poslušali, šteri nam samo brige delajo. Či je bilo dozday v Blatoncaj vse lepo pa vse v miri, bo to ešče od zdaj naprej tudi tak. To ti jaz povem kaj župan i to je ne mala reč, či jaz kaj takšega povem. Zday si pa raj pogučimo, kak sprimemo velkoga župana. Dijak je pravo, da morajo biti vse knige, pa vsi računi v najlepšem redi

to bo glavno. Pogledne mogoče tudi v šolo pa v cerkev. Dobro bi bilo prej tudi či bi meli dozday že vse ceste zavožene pa grabe zakopane.“

„To je ne mogoče“ njemi vdari zmes Jüri. „Ka mo pa z recami pa z goskami, či grabe zakopamo? Vej njim pa nemo v kršćakaj vode nosili, či bi se štele kopati?“

„Njaj to njaj,“ dene župan. „O dobro, da sta prišla se obrne na to proti Antolini pa Balazi. „Orša, idi ešče po Brtalana pa po učitelja pa si včasi nikelko pogučimo, ka de naj bogše za velkoga župana“ pravi Glavaček ženi pa odpela ljudi v hižo.

„Antolin, ti zdaj včasi vred deni te zapisnike, kakše seje smo kaj meli, Jüri, ti pa račune skleni“ zapove na kratko župan.

„Računi so že sklenjeni“ odgovori včasi Jüri. „Dohodkov smo ne meli kaj gda sta se Bünkošov Poldi pa Vrečarov Janči na velki petek skukla na tórmi zavolo toga šteri bi škrbetao, pa smo jiva osodili vsakšega na 20 dinarov, pa te kak smo kaj na boben dobili kak to, gda je Brtalan metelično telico bujo pa meso tržo liki na boben jo ešče ne plačao. Arende od poti pa pašnika smo pa ešče ne dobili.“

„Njaj to zdaj vse, samo nikaj napiši v knigo, da se bo vidlo, da smo meli nikše dohodke pa potroše“

pravi župan pa se začne škrbati po glavi.

„Jez eden zapisnik mam, kak ga je že dijak gori prečteo, kak bi pa zdaj to napisao kak smo eto začnoli z dijakom pa je te ogenj vō vdaro ka smo vsi ta odbežali, to pa tudi nevem kak bi napisao“ pita malo v skrbej Antolin Glavačeka.

„Njaj to, nikak napiši, da smo vküp prišli, pa dosta sklenoli, jez pa ta pisma malo vküp spakivam, pa lepo zvežem, da bo vido velki župan da mam vse vrédi. pa bo že nikak dobro. Vej pa gda so pred leti tisti hercegov velki pisci k nam prišli smo se tudi tak bojali, pa smo ceste polevali, pa so se te samo mimo nas odpelali. Zday vam pa tudi samo pravim, da se bole bojimo, kak bi se trbelo“ trošta vse vküp župan, v tom pa prideta učiteo pa Brtalan.

„Zdravo!“ pozdravijo učiteo, pa se lepo nasmejejo. „Jaz sem že tudi mislil na to, kako sprejmemo visokega gospoda velikega župana. Jaz mu pridem sam s šolskimi otroci in cveticami in zastavicami nasproti in ga sprejmemo pred občinov. Sestavil sem tudi pesmico, katero bo ena deklica deklamirala pred visokim gostom in upam, da bo prvi vtis na njega najboljši. Pesmico vam prečitam, da boste tudi sami znali kako in kaj je. Toraj:

Pozdravljen ti župan nam veliki, Ki prišel k nam si v našo vas, Sprejmi zdaj pozdrav od nas Župan ti veliki!

Pozdravlja te zdaj naša vas Ti ki si dober oče naš In sprejmi šopek ta od nas, Župan ti veliki!

Mi kličemo ti vsi na glas Pdgled svoj ne obrn' od nas Župan ti veliki, Usmil' se nas!

„Voj, to je fajnl!“ se je zavzeo župan ves radosten v obraz.

„Samo na konci tisti „smil se nas“ je tak, nikak kak v litanijaj“ pristavi boječé Jüri.

„Pustite!“ pravijo učiteo „Jaz imam pripravljeni govor, ki bo tej pesmici nekako logična zveza in videli boste, kako to dobro izpeljem.“

„Njaj ti samo Jüri. Boš vido ešče kak mi sprimemo velkoga župana, tak, da si zapomni, gda je bio v Blatoncaj“ pravi župan ves srečen pa zadovoljen, gda vse priprave tak lepo pa gladko idejo.

(Dale sledi.)

ga vandrana. V vsakšem mestu i pri vsakšem majstri se vido kaj novoga i to je te za sebe porabo.

Tudi dnes vala to pravilo esče bole kak v stari časaj. Ne samo dobri obrtniki i trgovci idejo za nikelko časa po sveti, tudi že vovučeni šolani ljudje idejo po končanom včenju v druge države da svojo znanost spopunijo.

Ka pa kmet i delavec?

Z med vsej stanov mata teva dva stana poprek skoro najzmetnejše življenje. Zato či je potrebno obrtnikom, trgovcom, vučnim ljudem i tak dale potuvanje po tujinskem da se tam esče več navčijo i potom ležej živijo, je takše potuvanje za kmeta i delavca esče telko bole potrebno. Tudi kmet i delavec morata gledati na to, da si s kem menšim trüdom i delom kem več pridobita.

Zato dnesden vandrajo i se izobražujejo tudi kmetje i delavci. Mi vidimo v našoj državi posebno pa esče v drugi državaj na stotine i jezere mladi kmečki sinov, šteri se daleč od svojih domov na velki imanjaj ali pa v posebni kmetijski šolaj izobražujejo. Tu ne špilajo gospodstva, nego delajo vsa dela: orjejo, sejajo, i žnjejo po njivaj, sadijo gojijo sadoveno drevje i gorice, prešajo grozdje i sadje, slišijo sadje, včijo se z vinom prav ravnati, gojijo domačo živino, kokoši, zavce, včele, obdelavlejo ogracek i tak dale. Gda v ednom mestu končajo idejo za nikelko časa v drugi kraj, gde se izobražujejo v združništvu, imlekarstvu, z ednov rečjov v vsem, ka je potrebno znati, da človek s svojim zemelskim imanjom lahko fal i dobro živé. Napunjeni s takšim znanjom se povrnejo potom domo i vživlejo sad svojega včenja.

Dobra Stran potuvanja.

Pravimo, če bi naši delavci potuvali s tem namenom v tujino, da se tam kaj dobroga navčijo bi bilo takše naše potuvanje dosta vredno. Nego naši delavci v glavnom zato potujejo, da si kaj zaslužijo i vnogi se poleg vsega tudi vnogo navčijo. Tudi to moramo samo pohvaliti. Či si naš človek doma nemre zaslužiti i

je potreben penez, ar si mora zidati hižo, rešiti se dugov i podobno, zato ide v druge kraje i si v par letaj telko zaslužijo, da potom lahko doma v miri, brez dugov žive do késne starosti.

Vsakšo priliko, gde si naš človek v svojoj mladosti v nikelko letaj zaslužijo lepo šumo potom pa pride domo, si doma vredi svoje gospodarstvo i skrbi za svojo družino, mi samo pozdravljamo. Te je s svojim potuvanjom i s svojov skrbljivostjov hasno sam sebi i vsjoj našoj krajini.

Slaba stran

je pa, gda se ništerni naši ljudje nanašajo samo na to, da njim tujina preskrbi krüh. Doma svoje gospodarstvo znenemarijo, za vzgojo svoje dece se ne brigajo, razen slabo kosititi, kopati pa mogoče esče orati so se ne navčili nikšega drugoga dela. To svoje malo delavno znanje nosijo vsakše leto po sveti na odajo za tak božno plačo, da si celo leto niti telko ne zaslužijo. Či je že prek zime preživeli. Zato tirajo na delo že neodraščeno deco, da vsi vküp konči nikelko zaslužijo. To se vrši od leta do leta na starost so pa takši ljudje v breme sosidom i občini.

Vidite, mi smo proti vzgoji takšega zaroda ar so tej sebi i drugim v nesrečo. Či je že potrebno iti v tujino, se ide samo za nikelko časa i te naj vsakši dobro dela i dobro zaslužijo, potom si pa vredi svojo domačijo tak da bo za stara leta preskrbljeni. Či si to dobro vö spelamo, te smo vnogo včinioli. Brez razmišljenja i brez potrebnoga včenja pa to nede šlo.

Zato bomo od toga kak se naj prilike v našoj krajini zbokšajo, esče več pisali.

Podperajte
„NOVINE“!

Naročnikom!

Pol leta ide proti konci. Do teh-mao smo vsakoga počakali z naročninov. Duže nesmo mogoči. Zato smo začeli razpošiljati čeke vsem, ki neso plačali cele naročnine. Zdaj se mora cela povrniti. Ki cele do konca toga meseca ne povrne, pet din. doplača. Siromaki pa nikaj ne doplačajo; te kak i od toče i druge nesreče obiskane počakamo brez doplačila da novoga leta, samo naj nam v Črensovce javijo, da jih počakamo.

Uprava NOVIN.

NEDELA

(Po risalaj šesta. Evang. sv. Marka 8, 1—9.)

V tisti časaj, gda je bila velka vnožina pri Jezusu i je ne mela kaj jesti, pozvao je Jezus vučnike svoje k sebi i njim velo: „Mili se mi vnožina ar ovo, že tri dni so pri meni i nemajo kaj jesti. I či je pustim lačne k hižam njüvim, oslabijo na poti; niki zmed njij so namreč zdaleka prišli.“ I odgovorili so njemi vučnicje njegovi: „Kak bi je mogao što nasititi s krühom tü v püstini?“ I pitao ji je: „Sedem“. I velo je vnožini sposesti po zemlej. I vzeo je sedem krühov, se zahvalo i vlvom i dao vučnikom svojim naj bi delili. I razdelili so vnožini. I meli so nikelko rib, tüdi te je blagoslovo i velo razdeliti. I jeli so i se nasitili i nabrali so ostanke i drobčinje za sedem košar. Vsej pa, šteri so jeli je bilo okoli štiri jezero, i odpüsto je nje.

Navuk: Glad po spoznanji istine dostokrat bole teško prenašamo kak pa telvno lakoto.

Murska Sobota

— Kraja. 24. maja, od pondelka na tork v noči so neznanji prijatelji ljudskoga blaga odnesli iz trgovine Čeh in Gáspár 40 kil tobaka v vrednosti 5000 Din, razne vreče, ponjave za mašin i druge reči v skupnoj vrednosti nad 10.000 D. Prišli so skoz zadnje okno i v dežji brez sleda preminoli.

— Što je zgübo? V Bereki je najdeni delavski kaput i se dobi pri Kološa Janezi čevlari v Soboti.

— Gimnazija je priredila lepo razstavo ženski ročni del i risb. Razstava je odpreta od nedele, 23. junija pa do Vidovoga dneva 28. junija gda je obednim tudi zaključeno šolsko leto i so dijaki sprijali iz pričevala.

Slovenska krajina

— Bogojina. Lepo razstavo ročni del tak ženske kak moške dece je priredila naša osnovna šola. Domače ljudstvo je obiskalo v velkom številu prireditve i se radüvalo nad tem, ka so se njüva deca v šoli navčila.

— Žižki. V nedelo, 30. junija priredi domača orlovska družina v šolski prostoraj igro „Užitkari.“ Začetek ob pol štrtoj vöri zadvečera. Vabimo vse prijatele naše mladine. Bog živi! Odbor.

— Beltinci. Pri nas se bo vršila to nedelo lepa slovesnost. Dobilimo smo tri nove zvonove i zdaj je slovesno potegnemo v törem gde bodo glasili slavo božo i nas vabili v cerkev. Te den priredi tudi naše prosvetno društvo lepo pa velko tombolo. Glavni dobitek je v penezaj 600 Din, drugi vreče mele, tretji meter drv i tak dale. Več sto lepi dobitkov ma priliko dobiti vsakši šteri te den pride v Beltince i si skoro k šenki küpi karto za tombolo.

— Dobrovnik. Od nas so premešeni kaplan g. Lejko k Sv. Ruperti v Slov. gorica, na njüvo mesto pa pridejo k nam dozdašnji kaplan pri Sv. Ruperti Štefan Bakan, šteri so doma iz Törnišč.

Po F. S. Finžgari

Strici

VIII.

Gda se je na večar tretjega dneva oča vrno s senožati, njemi je bila kak vsigdar prva skrb, ka zvedi, kak je z Lucijov pa z Gašparčkom. Zaplaznica pa botra sta bile pri njoj. Gda je botra začütüla Podlogara, ga je včas potegnola za rokav pa njemi namignüla v hižo.

„Šimon, skrbi me za Lucijo. Tak nekam zgübleni pogled ima. Lejko bi Gašpar li stopo po Špelo.“

Podlogari so se trosile vüstnice, po globoko zaorani brazdaj na lici je vtrepeto nemir.

„Nikaj po Špelo. Taki po zdravnika.“

„Vütro vgojčno sem mislila, če njoj ne odleže.“

„Ka zajtra? V tom megnenji idem.“

„Pogledni jo prvlé. Vej si meo ženo.“

Podlogar je tiho stopo v sobo. Lucija je ležala vsa spadnjena; liki lica so njoj gorela pa silno jo je večkrat strosilo. Trüdna je odprla oči. Gda je zaglednola Podlogara, se je nasmejnola: „Gašparček že pije“, je z očmi pokazala na košarico, gde je ležalo dete.

„Hvala Bogi“, je šepetno Podlogar pa pogledno dete. „Samo nikaj ne guči, Lucija, slaba si esče.“

Pa je odišeo, za njim pa botra. „Šimon, kak se ti vidi?“

„Lucija je betežna, žmetno betežna. Ne bom čakao jütra. Idem po vračitela.“

Za dobre pol vüre je že mlinarov koleslin ružo proti bližnjemi trgi.

Gašpar je bio pri živini pa je niti ne znao, ka se je oča odpelao po zdravnika. Previdno njemi je Zaplaznica povedala; liki vsa skrbnost je ne pomagala. Gašpar je tiho zajokao pa se skrio. Na to je šo kak je mogeo veseloga lica k Luciji. Narajjo je držao za roko pa sedo pri posteli. Gda je Lucijo strosila vročiča, je tesnejše prijelca njegovo roko, kak bi iskala zavetja v njoj. I na stisk njene roke je odgovorila Gašparova — vsa neprillična pa žilava — pa tolažila: „Vej sem esče pri tebi.“

Gašpar je ne gučao. Njegove misli so romale po vsej boži potaj, kelko je znao imen, pa vsešerom je proso pa darüvao sveče pa penezze za meše — za Lucijo pa Gašparčka. Ženske so ga silile naj leže. Vdao se je, šo v sobo pa resan legao na klop. Zaspao je ne. Misli so pá romale i romale . . .

Proti jütri, gda se je komaj majcenek zasvetilo, je prišeo oča z zdravnikom. Zvün Božnarice so čakali vsi pred dverami. Moka je bilo to čakanje.

Gda je zdravnik opravo, so se vse oči zapičile v njega i vsi so pričaküvali odrešilne reči. Zdravnik je pozvao očo pa Gašpara v hižo. Gda si je oprao roke, je stopo parkrat po sobi. Oča je lovio njegov pogled. Vido se njemi je brez vüpanja.

„Kak sodite?“ je ne strpo Podlogar.

„Pripravite se na vse. Zastrupljena je.“

Oča pa sin sta onemila.

„Pomagajte!“ je vzdigno Gašpar roke.

„Naj košta, ka košta“, se je paščo oča, gda je od prve groze prišeo do reči.

„Človeške pomoči nega. Zamüjeno je. Okužena je. Ka pa napravi narava, je ne v naših, nego v božih rokaj.“

„Vej vas ne razmim“ je djao Šimon.

Zdravnik je stopo k njemi:

„Oča, zaistino je vse to po nepotrebnom; ka ne, ženske so pribezale — ta od kühanja, ta od živine, druga z njiv — pa s takšimi rokami k njoj. To je tista nesreča.“

Podlogar je skoro spadno za sto; skuzé so njemi začnole kapati na beli javorov sto.

Naslednje štiri dni je bio Šimon med kosci pa grablači kak nasekana vejka. Gašpar se je pa ne geno od Lucije. Pa gda je potekala peta polnoč, se je Lucija prebüdila kak iz težkoga sna. Njena roka je poiskala Gašparovo.

„Gašpar, jeli ka boš rad meo Gašparčka, gda dobi mačeho? Pa bratoma povej, da jiva na smrtnoj posteli prosim, naj mi ne zamerita. Vej sem jiva štela prvlé — pa sem ne smela . . . Radi se mejte . . .“

Mož je ne dao, ka bi esče gučala. „Lucija, moja Lucija, ne guči toga — lepo te prosim . . . Skuzé so njemi tekle po ožganom pa neobritom obrazu.“

Lucija je resan mučala. — Vročina jo je napadnola; gučala je zmešane reči pa nikaj več je ne čütüla, dokeč je ne spreglednola v večnosti, gde se je prismejao mami naproti tüdi sinček, ki je vgasno dobro vöro pred njov.

IX.

Če kaj zmiri rod, ga zmiri smrt.

Oča pa sin sta poslala lüdi na vse strani, ka so šli sosedom pa rodbini zapovedavat na sprövod. Najbližanjemi rodi je naznano Gašpar sam. Takša je šega. Zato sta se z edinola z očom, ka obavüti tüdi oba brata Gašpar.

Odpelao se je v Lepo njivo. Gašpar je ne jokao; tak ga je prevzela žalost, da je vestrüdi včino svojo dužnost, bilo njemi je vseedno, kajšteč se na sveti zgodi. Brata sta bila doma gda je prišeo.

„Na sprövod sem prišeo zapovidavat, je toplo povedao.“

„Pa znan ne oča?“ je skočo Mihor, gda je prišeo do sape.

„Žena pa sin,“ je popravo Gašpar.

„Lucija?“ se je oglaso Boltežar. Krüh pa nož sta njemi spadnola iz rok. Zvalo se je na posteo pa porinovo obraz v blazino. Jokao je kak dete.

„Skoli sem tü, pripravita se“, je zvao Gašpar.

Noč se je delala, gda so se odpelali. Boltežar je varvao velko škatulo. Vsi so mučali.

Blüzi polnoči sta Mihor pa Boltežar stopila v hižo. Pogučavanje je hipoma henjalo, gda sta prišla pa prijala za vejčko, poškröpila pa poklekñola. Lüdje so vidili, kak so tiho kapale Boltežari skuze.

Srečali so se z očom. Brezi reči so si segnoli v roke pa si za hip poglednoli v oči. Prošnjaja pa odpüščenje, vse je bilo v tom kratkom pogledi. (Dale prihodnjüč.)

— **Uredništvo Novin v Soboti** naznanja, da lahko ljudje z urednikom govorijo samo v ponedeljek, tork, sredo i četrtak pred poldnevom. Zadvečara naj nišče ne hodi k uredniki, ravnotak ne v petek, soboto ali nedelo, ar ga te dni nega v uredništvu

— **Lendava.** Pristrčna prirediteljev se je vršila pri nas v zavodi šolski sester v spomin 50 letnice mešniškoga posvečenja sv. Oče pape. Gojenke so izvajale lepe telovadne točke, nastopile so pa tudi z dobro pripravljenimi pevskimi točkami od šteri nam je najbolje ugajao Sattnerov spev zloženi nalašč za to priliko. K slavnosti primerne nagovore sta mela na to ešče domači g. kaplan Herman i g. Meško kaplan iz Črensovca. — **Prvi absolviranci lendavske meščanske šole** so priredili preminočno sredo pri g. Pojbiči lepi poslovilni večer šteroga so se med drugimi vdeležili tudi zastopniki oblasti i uradov i vnoji prijatelji dijaštva i zavoda. Štrti razred je srečno končalo vsej 21 dijakov.

— **Vse bolečine zob i glave** odstrani za gotovo i hitro „INKA“. Pri reumatizmu, smicanji, prehlajenji, išiasi bolečinaj kosti pomaga „INKA“. Eden glazek z natančnim navodilom stane 10 Din. Dobi se v Lekarni pri Svetoj Trojici v Dolnji Lendavi.

— **Navuk za tretjred** bo dnes tjeđen, to je 7. julia po večernici v Črensovcih. To na znanje kotrigam, šteri spadajo pod Črensovsko skupščino.

— **Plebanoš v Törnšiči.** Pred par tjeđni smo dobili dopis i ga objavili, da so g. Hauko Jožef imenivani za tórjanskoga plebanoša i od grofice i od cerkvene oblasti. Lüstvo dosta spitalvje, gda pridó novi g. plebanoš. Damo na to pitanje i na našo že objavljeno notico sledeče pojasnilo: Gda je patrona grofica Zichy Marija obvestila g. Hauka, da je njih predlagala za imenivanje plebanoša tórjanske fare, so ljudje raznesli kak novino, da je g. Hauka tudi cerkvena oblast imenivala že za tórjansko farno. Tak je prišo tudi glas v naše Novine po dopisniki. Po cerkvenom zakoni pa predlaganje patrona neje še imenivanje, nego majo prezvišeni g. knezoškof oblast v dvema mesecoma rešiti to pitanje. Ar proti g. Hauki, ki svoje duhovniške dužnosti redno spunjajavo i ki so pred desetimi leti trpeli sramotenje i vozo od boljše- vikov za svojo duhovniško čast, za svojo vero i ar so ji držali kak rojenoga Slovenca za prijatelja Jugoslavije, — cerk. obl. nema nikšega zroka ne potrditi, zato je popolnoma gotovo, da bodo po partjeđnaj imenivani za plebanoša. Ostro odbijamo nemirno sojanje i zburkanje, ka domačega človeka vsi sovražijo i so vsi proti njemu. Do že vidili ti nepotrpljivci, da Cerkev ne bo delala tak, kak oni sodijo.

— **Srebrno sv. mešo bodo obhajali** preč. gospod Horvat Jožef, plebanoš v Martjancih julia 2. Te den so pred 25 leti posvečeni za duhovnika i skoro vsa ta leta preživeli med nami Slovenci v Slov. Krajini i včinioli dosta dobroga za naš narod. Pri betežastom i starom g. bleb. Vogrinčič Boltžari v Črensovcih so več let sami vodili veliko i teško farno, delali z vsog gorečnostjov na posvečenji duš, širili gosto sv. prečiščavanje, ponavljali veliko črensovsko cerkev i duša bili deci i mladini. Z istov gorečnostjov delajo že vnoqa leta v Martjancih, kde so edno najstarejših naših cerkev dali v velikom oltari lepo ponoviti, lani pa dali novi farof ne z malimi tridami gori postaviti. Z njihovimi farniki se veselimo tudi mi tem bolje, ar so g. plebanoš stalno naš širiteo. Srebrnomešniki, našemi gorečemi širitelji iz srca želemo, naj jih dober Bog živi še vnoqa vnoqa leta vsem nam na veselje!

— **Pošteni najditoe se išče.** Junia 2. je zgubio invalid Nemeč Dragutin iz Štrigove 2600 din. i razne doku-

mente v Dobrovniku od Berényijove trgovine proti Turniščom popoldnevi Ar je oškodovani siromak, prositistoga, ki je najšeo zgubljenje reči, naj njemi je vrne. Nagrado pošteno njemi da za dobroto.

— **Genjivi jubilej.** Junia 16. so obslužavali g. Klekl Jožef, vp. pleb. 10 letnico, ka so se srečno rešili iz boljševiske roke, ki jih je na smrt iskala. V cerkvi so meli zahvalno božo službo za svoje rešitele, ti so pa sv. prečiščavanje za nje darivali. Poldne so bili vsi njihovi gostje, pri obedu so se z genjivim srcom zahvalili vsem za njihovo veliko ljubezen, štera je v nevarnost postavila lastno šiviljenje, da reši njihovo. Navzočih je bilo 27 oseb, ne navzoče tri, med šterimi je edna mrtva, edna betežna, edna pa daleč od doma. V najvejšoj ljubavi so si ponavljali stare žalostne pa tudi vesele spomine i nazadnje so se dali vsi fotografirati.

— **Mladost** pa lepoto vzdržavle „MAJALA“ mast i žajfa za obraz. Odstrani vse piščajce, sunčane i erdeče pege lica. Eden lonček Din 12, žajfa Din 8. Dobi se v lekarni pri SVETOJ TROJICI, D. LENDAVA.

— **Tombolo** priredi 14. julija Orel v Žižki na dvorišči trgovca g. Martina Žerdina. Glavni dobitek je novi bicikl vreden 1800 Din, drugi, novi omar, tretji, vreče pšenične moke i ešče nad 240 krasni dobitkov. Karte koštajo samo tri dinare i se dobijo pri trgovci g. Žerdini v Žižki, pri gg. Koceti, Žagari i Kramari v Črensovcu. Na Srednjoj Bistrici pa pri g. Stimec Jurji. Srečk je malo, zato segajte dobro za njimi. Ne zamudimo tisti lepi slovenski verzov:

Sreča te išče,
Um ti je dan,
Našel jo boš,
Či nisi zaspan.

— **Dari na novo odransko šolo.** Darivali so iz Chichage: Ivan Zadravec 14 dolarov, Anton Kociper 10 Andrej Zver 2, Štefan Kovačič 1, Imre Zver 5, Štef Zelko 2, Margeta Tratnjek 2, Ferenc Mačer 1, Blaž Raduha 2, Štefan Sutor 5, Ivan Zver 5, Matjaš Zver 2. Cele šume smo dobili 2800 Din. Vsem darovnikom se v imeni občine srčno zahvaljujem Ignac Horvat.

— **Vremenski vsevedež** pove vreme za 18 do 24 vór naprej. Či pošle 25 Din. po čeki št. 14.263 ali pa v znakmaj. Vam ga pošlemo brez poštine. Obednim Vam priložimo edno knigo, štero si Vi sami lahko odeberete i to edno zmed tej: Fantič, Slovensko dekle, Prepevajte, Pojte, Boj in zmaga, Palček Potep, Prijatelčki v ugankah, Pozdrav iz domovine, Sadjarčki, Dinamit in antidinamit. Naročite včas, da nede prekesno. Brezalkoholna produkcija Ljubljana, št. 16.

— **Krog.** Nas so obiskali tri nočj zandrügim prijatelje kokoši. Pri ništernoj hiži so po dvakrat bili. Odnegli so svega do 15 kokoši.

— **Lepo slovesnost** smo meli v Krogi preminočni četrtek. Deca iz naše občine, kak tudi iz Satahovec i Črnc so stopila te den obrvim k sv. prečiščavanji i gospod kaplan Jerič so njim pri toj priliki na svoje stroške priredili mali lepi zajtrk, i razdelili lepe spominske podobice. Imenivane občine se za to svojemi ljublenomi kaplani srčno zahvaljujejo.

— **Sebeborci.** Gosp. Veliki župan mariborske oblasti je razrešo dužnosti župana v Sebeborcih g. Josipa Luthara po lastnoj prošnji zavolo bolehavosti. Na njegovo mesto je ime-

novani Iza župana g. Štefan Celec, posestnik i dosedanji občinski svetovalec v Sebeborcih.

— **Jeli je što vžapreti od proslave naše desetletnice?** Razširja se vest, kak da bi glavni odbor šterodrúštvo vžapre od sodelüvanja pri proslavi. Ti glasi so krivični. I v Soboti i v D. Lendavi je bilo *soglasno sprejeto, da so vsa društva kotrige odbora v Soboti, odnosno v D. Lendavi, vsako v svojem srezu, kde ma kotrige, ki je zastopajo. To se tiče predvsem društva gasilcov, vučitelškoga društva i društva prekmurskih dobrovoljcov. Od teh društev so se najmre razširjale pritožbe, da ne so sprejeta v odbor. Vsa so sprejeta. Kda to naznanjamo, z ednim povdarjamo, da ne sme biti žao tistim gospodom, ki so pred desetimi leti, kda smo se starejši borili za naše pravice, še deca bili i dečinske lače nosili, ne sme njim biti žao, če teh nesmo sprejeli v glavni odbor. Vtom majo mesto samo pravi borci i teh zastopniki.* — Odbor.

— **Višovanje učencev in učenka meščanski šoli v Dolnji Lendavi** za šolsko leto 1929/30 se vrši dne 30. junija i 1. julija t. leta od 8-12 ure v ravnateljevi pisarni. Učenci za prvi razred prinesejo seboj zadnje šolsko izpričevalo, krstni list i domovnico. Vpisnina 20 Din.

— **Surovost.** Juna 9. kda je mela podružnica Polanska svoje letno proščenje i gasilci svojo tombolo, je nekak v prsi vdaro g. kateheta Pavliča, ki je tam red delao. Človek, ki je to napravo ne je bio naš domačin, nego prečni iz Slovenije.

— **G. urednik Franc Bajlec** od 1. do 11. julija nede doma. V tom časi ga nadomestuje družga oseba.

— **Sotina,** ar se je dozdašnji župan g. Deutsch Franc odselo iz naše občine, je imenivani na njegovo mesto od velkoga župana Janež Wolf posestnik in zidar v Sotini.

— **Pomoč v službi** po spozrazumi med reformatorskov i evangeličanskov cerkvenov oblastjov bodo vršili ništerne najpotrebnejše cerkvene obrede za reformatorske vernike v našoj krajini evang. duhovnik Heiner Géza iz Hodoša za reformatore v Hodoši i Kroplivniki, Hari Lipot pa za reformatore v drugi vesnicaj.

Domača politika.

— **Novi zakon o občoj upravi.** Nj. Vel. krao je podpisao novi zakon o občnoj državnoj upravi. V glavnom ostane država upravno razdeljena kak do zdaj, vektše pravice pa dobijo velki župani i okrajni glavari, šteri se bodo po novom imenivali sreski načelniki. Župani po mestaj i občinaj se bodo po novom imenivali tudi načelniki i ne več župani. Pritožbe proti velikomi župani ali sreskomi načelniki se lahko pošlejo na ministrstvo, proti rešitvi ministrovaj pa nega več nikše pritožbe. Za velke župane i sreske načelnike lahko pridejo samo ljudje, šteri majo osem gimnazij i končano pravo na univerzi pa že nekoliko let službe v upravnoj službi.

Prekosnice.

— **Salapenčar i varašanci.** Salapenčar, ki je znao dugo časa stati na ednoj nogi se koračo pred varašancom rekši, da ni eden varašaneec ne zmoro toga. Varašaneec odgovori: Mi ne, nego šterašteč naša goska!

— **Vojaški častnik** küpije od židova konja. Po štiraj dnevaj prižené konja k židovi, pa ga krega, špota, ka strahota. „Vi vkanlivec, tepeš tovaj, Vi ste me znorili pri küpčiji. Vi ste pravili, ka se konj ne saga pred strelanjom“. Se čemerio častnik v edno sapo. „Komaj počí prvi strel, že bziče, kak divji“. Gospod — pravi židov — jaz sam vas vkanó? Vej sam vam povedao, ka se pred strelanjom ne boji, ka dela po strelanji, to me pa ne briga!

— **Što je bio?** V nekšem hoteli v Parizi so se najšli trije gospodje. Prvi je bio doktor, drugi arhitekt, tretji pa komunist. Prvi pravi, da je zagvušno mogao biti tisti, šteri je stvorio človeka — doktor! „Ne, prijateo“, pravi drugi, „on je bio arhitekt (inžener), vidiš, kak je vse modro napravo!“ „To je nemogoče“, pravi komunist, „nej je bio niti doktor, niti arhitekt, liki je bio komunist zato, ka je bila v začetki sveta velka zmešnjava (kaos!), kak je znano. To se vidi vsepovedi, kde vladamo mi komunisti, tam je samo zmešnjava“. Oba sta njemi pritrdila.

Kak se godi našim delavcom?

— **Lepo družinsko življenje.** Šimon Štefan iz Šulinec nam piše jako lepo pismo iz Francije. Pozdravla Novine i vse domače. V njuvoj partiji so štirje moški i šest žensk iz naše krajine. Dozdaj so ešče vsi jako zadovolni, zaslužijo 20 frankov dnevno delajo pa že rekord delo pri cukrnoj repi. Hrano si morajo sami kühati zato pa vsakši den zamüdi edna ženska po par vór. Živijo pa, kak se spodobi ednoj lepoj krščanskoj familiji, vsakši večer na glas molijo vsi vküp i tudi k božoj službi redno hodijo ar ma gospodar sam doma kapelo. Tudi v bližanjoj okroglini je več cerkvi nego francuski domačini ne hodijo ravno preveč v cerkev, ka se vidi iz toga, da je po nedelaj strašno malo moškov v cerkvi, i v vnoji mestaj tudi po polaj delajo. Najslabše je to. da ne razmijo jezika. Prosi naj njim pošlemo Novine pa kalendar pa kakšo napo, da bodo znali gde se nahajajo i kak daleč so od Jugoslavije.

— **Delavci se veselijo gda od nji pišemo.** Küpšinski delavci Seršen, Gomboc, Cipot i žena, Ščančar Kata i Gorčan Pepa nam pišejo iz Nemčije, da je preveč veseli, da naše Novine pišejo telko od delavcov. Tej se nahajajo na Nemškóm bliži lepoga Bodenskoga jezera i delajo na imanji grofa Zeppelina, poleg fabrike za zrakoplove. Z delom so zadovolni, zadovolni so pa tudi s tem, da vidijo tu telko lepoga i novoga i se tudi vnogokaj pri tom navčijo. Poleg nji je velka moderna mlekarana, lepo gojenoga sadovenoga drevja je telko, da človek več vór dugo ide, pa drugo ne vidi, kak sadoveno drevje, štero domačinom ogrumne peneze nosi. Po njivaj i travnikaj majo vsešerom kanale napelane, da za časa sušave močijo zemlo, čí je za mokoča, vodo vkraj odpelajo, Vse je

lepo, pravijo pa, da jeli najlepše i če bi meli doma konči nekoliko vsega toga ka tam majo, bi raj doma ostali i si doma služili krj, kak pa da bi šli v tühinske kraje. Pozdravljajo celo našo lepo Slovensko krajino.

V Argentiniji je neaj najbog-
še. Jožef Puhani i Jožef Gutman iz Filovec i Franc Gutman i Martin Petak iz Bogojine nam pišejo iz Buenos Airesa, da se naj ljudje nikaj preveč ne trčajo v to Ameriko. Iстина je, da vnoči majo delo i dosta zaslužijo, nego den za dnevom prihaja telko novi delavcov v te kraje, da eden drugoga rivlejo iz dela i vsaki šče falej delati naj samo do dela pride. Tak gospodarje delavce ču duže slabše plačujejo, delavcov brez dela je pa vsigdar več. Gospodarje se nad delavci žderjajo, kričijo, je tudi bijejo sploj delajo ž njimi tak, kak smo čuli, da so v stari časaj z robi delali. Pred leti je bilo tu ešče precu dobro, zdaj se je pa že telko delavcov nabilo esi, da nikomi ne pripočamo, da bi esi potivao ar bo čiduže bole božno. Argentinija se pa že tudi brani tej vnožin delavcov i ji nešče več esi pustiiti. Samo v Buenos Airesi je više 12 jezero ljudi brez dela pa tudi brez krjja i tej v sili kradnejo pa ropajo tak da so ropi pa tudi vmori tu jako pogostni. Žalostno je tudi, da nemamo nikšega domačega dühovnika tu, šteromi bi se kaj potožili. Pozdravljamo vso našo krajino, g. Klekla pa g. urednika posebno pa našega domačega bogojanskoga glebanoša g. Bašo.

Pozdrav z Francuskoga.
Prav tople pozdrave pošiljamo z dalje Francije svojim starišam, bratom, sestram, prijatelom, prijateljkinjam i vsem poznancom. Srečno smo prišli na svoje mesto. Neprilike so meli tisti, ki neso meli v redi potnih listov, teh neso pustili naprej z Maribora. Vozili smo se redno, preskrbljeni smo bili pošteno po celoj poti i na Francuskom je prišo vert s tremi avtomobili po nas, pa nas lepo po gosposkom odpelao na svoj dom. Prosimo vas g. plebanoša Klekna, mi vaša deca, pošljite nam edne Novine: Ružič Karol z Prosečke vasi, Zrinski Ludovik z Moščanec, Rodi Anton z Kovačavec, Čor Ludvik i Düh Marija z Otovec, Petrič Karol, Celec Karol i Kolar Marija z Pečarovec, Zrim Treza z Doliča.

Vsešerom teško čakajo i radi četejo naše Novine. Jožef Bagari nam piše iz Nemčije: Novine nam būdijo v srci največše veselje i radost. Den na den z veseljom čakamo Novine, štere nam prinašajo tolažbo pa novosti iz naše lube domovine. — **Iz Francije** prosijo Novine, da se bodo ž njij tolažili i veselili i pošiljajo pozdrave vsem domačim i vsoj našoj krajini Petek Ivan, Gregorc Martin, Ošljaj Štefan, Ošljaj Klarica, Mesarič Štefan, vsi iz Filovec. — **Iz Zlatne Grede** pišejo, da se Novinam vsigdar silno radujejo, gda je dobijo v roke. Pišejo tudi, da so zadovolni z delom i se vupajo, da bo tudi služ dober ar majo jako dobroga gazdo Kerčmar Ivana. Pošiljajo pozdrave vsoj domačoj krajini posebno pa domačoj fari i bogojanskomi plebanoši: Jožef Horvat, Štefan i Jožef Puhani, Trezika Horvat, Klarica Casar, Anica Rožman, Rozika Gutman i Štefan Casar vsi iz Bogojine. — **Iz Nemčije** pošila Karol Vrečič iz Prosečkevsi pozdrave vsem. Je zadovolen, služijo 20 do 33 fenigov na vöro, Delajo po 10 vür na den.

Dijaško polje

Dne 3. julija 1920. ob 8 uri zjutraj se bo vršil sestanek prekm. akad. društva „Zavednost“ v M. Soboti (Martinišče). Sestauka se udeleži tudi član odbora za proslavo desetletnice. Udeležba obvezna za vse člane. Točnost! Bog živi!

Prekosnice.

Pastir. Pet kmečki dečkov od vina precu nakreseni, so šli iz mesta proti domačoj vesi. Pred vesjov spadne eden v precu globoki jarek. Drugi štirje so njemi šli vö pomagat nego vino ji je ne moglo spraviti iz jarka; kobacalo se ji je vsej pet v blati. Mimo prido domači gospod plebanoš i eden od dečkov njim pravi: „O dober pastir pomorite nam iz te nevole!“ Plebanoš pa odgovorijo: „Jez sam pastir, vas pa mora kanas vö vlečiti.“

Ščuka. Gast je v krčmi proso ščuko. Gda jo je pojo, ga je pitao krčmar, ču njemi je šla kaj k teki. „Tak se mi vidi, njemi odgovori gost, „da je ne tak dobra bila, kak tista, štero sam pred ednim tjeđnom jo tu pri vas“. „Vidite, to se vam resan samo tak vidi, ar je te falat, šteroga ste zdaj jeli ravno od tiste vkraj vrezani, štero ste že pred ednim tjeđnom jeli“ njemi odgovori krčmar.

Vajenca

iz bogše hiže sprejme za mizar-sko obrt

**RUDOLF ŠAFRAN mizar
Murska Sobota.**

Seno i otavo

oda ŠIJANEC Križevci pri Ljutomeru.

K odaji kravja kola

Pozvedu se v Kmečkoj posojilnici v Murski Soboti.

Lokal (skladišče)

primerno za nakupuvanje deželni pridolkov, se išče v M. Soboti. Ponižbe poslati na uredništvo „Novin“ pod „Lokal.“

Sprejemem vajenca

za kolarstvo. JOŽEF ROUS, kolarski mojster Beltinci št. 128.

Dva dobriva pomočnika

za mizarstvo sprimem včasi. IVAN REŽONJA, mizarški mojster Gaberje 131, p. Dolnja Lendava.

BREZALKOHOLNA GOSTILNA V BELTINCIH.

Naznanjam, da sem odprla Brezalkoholno gostilno v Beltincih v prostorih g. ALBIN SAGADINA. Dobijo se vsa topla in mrzla jedila, kakor vsakovrstne brezalkoholne pijače. Zagotovim slavno občinstvo za najboljšo i naj-falejšo postrežbo. Be priporočam
ANTONIJA HORVATIČ.

Vsakovrstne surove in svinjske kože

küpüje po najvišji dnevni ceni

**FRANC TRAUTMANN
Murska Sobota Cerkvena ul. 191.**

Sune gobe,

belice, maslo, puter küpüje po najvišjoj dnevnoj ceni trgovina FRANC SENČAR, Ljutomer — Mala Nedelja.

Mašin za mlatit,

če bi što meo k odaji, naj javi to na Upravo „NOVIN“ v Črensovce i tudi ceno, pa kakši je mašin. Mlatca i peč potrebüje nekak.

Što je najšao?

knigo s kartobankami, štero sam zgübo 24. junija na kolodvoru i Soboti naj mi vrne. Dobi 50 Din. Za drugoga so itak nevalavne. JOŽEF ČOR Otovci, p. Mačkovci.

Mašin

za štrikanje nogavic, okrogli, št. 8., v dobrom stani, prodam. JANIČ JANOS, Nuskova 22. p. Rogaševci.

AMATERJI!

FOTOGRAFI!

Naznanjam, da se dobijo v mojoj trgovini vse potrebšine spadajoče v fotografsko stroko kak tudi aparati.

BALKANYI ERNEST trgovina s papirrom i tiskarna DOLNJA LENDA VA.

Nova življenjska radost po pravoj goji tela!

Napake, štere dajo človeki neprijetno zvümešnjostje potrebno odstraniti ne samo zavolo lepote nego tudi iz zdravstvenih i düševnih razlogov. Čütiiti se lepim i dobro gojenim povekšava veselje do življenja.

Proti vsem napakam kože: Fellerova Kaukaška „Elsa“ pomada za lice i kožo. Njeno delovanje iznenadi. Ona čuva, pomlaja i obnavla ovenelo, raskavo kožo lica, šinjeka i rok. Izprobana je pri sunčeni pegaj, sojedice, pršaia itd. Lonček 12 Din.

Za gojo kože: za kožo glave, za bujno rast vlasi, odstranjenje luski, izpadanje vlasi i preranoga oserjenja: Fellerova jaka „Elsa“ pomada za rast vlasi (Tanohina pomada). Lonček 12 Din.

Po pošti dva lončka edne ali po eden lonček obej „Elsa“ pomad s pakivanjom i poštov 40 Din.

Priporočamo peneze naprej poslati ar po povzetji pride poštarina 10 Din več.

Naročbe adresirajte na:
EUGEN V. FELLER lekarnar, Stubica Donja Centrala 146 Hrvatska.

Prave žajfe lepote i zdravlja: Fellerove „Elsa“ žajfe izvrstno so parfimirane i šparavne v uporabi, oplemenijo kožo i zdrävlejo dobrodelačoje sestavine potrebne za zdravlje i lepoto!

Mamo 6 vrst „Elsa“ žajf:
Elsa lilyasta žajfa
Elsa žučakova žajfa
Elsa glicerini žajfa
Elsa boraksova žajfa
Elsa katranova žajfa
Elsa žajfa za briti.

Zahtevajte vsešerom samo Fellerove žajfe z markov „Elsa“.

Po pošti za probu 5 falatov „Elsa“ žajfe po izbiri obednim s pakivanjom i poštarinom 52 Din.

Proda se

velika visokopritlična podkletena hiša, primerna za gostilno, trgovino ter troje gospodarskih poslopij z prešo in okoli 14 oralov prvovrstnega posestva, ob Križišču dveh cest, 4 minute od cerkve,

skupaj ali na kose.

Dalje se proda želarija z hišo, gospodarskimi poslopiji, prešo in 8 oralov zemlje.

Oglasiti se je pri

FRANC KOSER-ju JURŠINCIH 4. pri PTUJU.

Brezplačna darila

Samo 49 Din 60 p stane prava švicarska žepna vöra št. 100. Anker-Rem. Roskopf.

Samo 69 Din 20 p izvrsna vöra št. 111. z radijovim številnikom i radijovimi kazalci z 3 letnov garancijov.

lehko dobi vsaki naročnik. Ta darila so točno opisana v velkom ilustr. ceniki tvornice SUTTNER.

Že prek 30 let

vživa tvrdka H. SUTTNER najbogši glas zavolo svojega solidnoga poslovanja i zavolo zaneslivo dobre kakovosti svojega blaga. Pri tvrdki Suttner se vse küpi naravnoč skoro po tisti cenaj kak v fabriki i brez nevarnosti, zato, ka tisto, ka ne odgovarja se vömiini ali penezi nazaj dajo. Pošlitte včas Vaš točan navstov na

H. SUTTNER

Ljubljana, št. 945.

i dostavljeni Vam bo velki ilustrirani sijajni cenik žepnih vör, vör na rako, vsej zlati i srebrni predmetov, olupševalni predmetov i tak naprej popunoma brezplačno.

Samo 64 Din 20 p stane prava 16 cm. visoka Anker-budilka št. 105. Velka zbirka

ženski i moški vör, zlati i srebrni predmetov, pristanov, vör z nihalom vör s kukavicov itd. v ceniki.

Suttnerova „IKO“ vöra vam služu celo življenje!